

събирали народа на едно мѣсто. Разгъвали предъ него картината на страшния сждъ и казвали, че християнската вѣра е истинска, че християнитѣ ще получатъ вѣчно блаженство горе въ рай, а езичниците сж осждени на вѣчно мжчение долу въ пъкъла. Народътъ се съгласявалъ и доброволно се покръщавалъ. Покръстенитѣ селяни отъ едно село ставали кръстници на съседното село. Езическитѣ имена на много се замѣняли съ християнски. Подиръ това новитѣ християни започвали да превозватъ камъне, дърва, варъ, пѣськъ, та си построявали църква за молене, а по оброчищата вмѣсто старитѣ езически камъни, забивали въ земята издѣлани отъ камъкъ кръстове.

Тѣй се покръстилъ цѣлия народъ. Само петдесетина боляри се възпротивили да се покръстятъ и дигнали бунтъ. Ала Борисъ ги победилъ и изтрѣбилъ.

Покръстването се брояло за много важно събитие. За споменъ и ознаменоване на това събитие били издѣлбани върху каменни стълбове надписи. Такъвъ каменъ надписъ е изровенъ въ Албания; на него било написано: „при ромейския императоръ Михаилъ се покръсти българския князь Борисъ съ дадения му отъ Бога народъ, 865 година“.

Царъ Борисъ построилъ въ Плиска една голѣма църква съ три олтаря. Сетне той построилъ и въ Преславъ църква и манастиръ.

Съ покръстването си българитѣ спечелили много. Разликата между българитѣ и славянитѣ изчезнала. Старобългарскиятъ езикъ постепенно се изгубилъ, а останало да се говори отъ всички славянския езикъ.

По този начинъ се е създаде славянскі държава съ българско име.